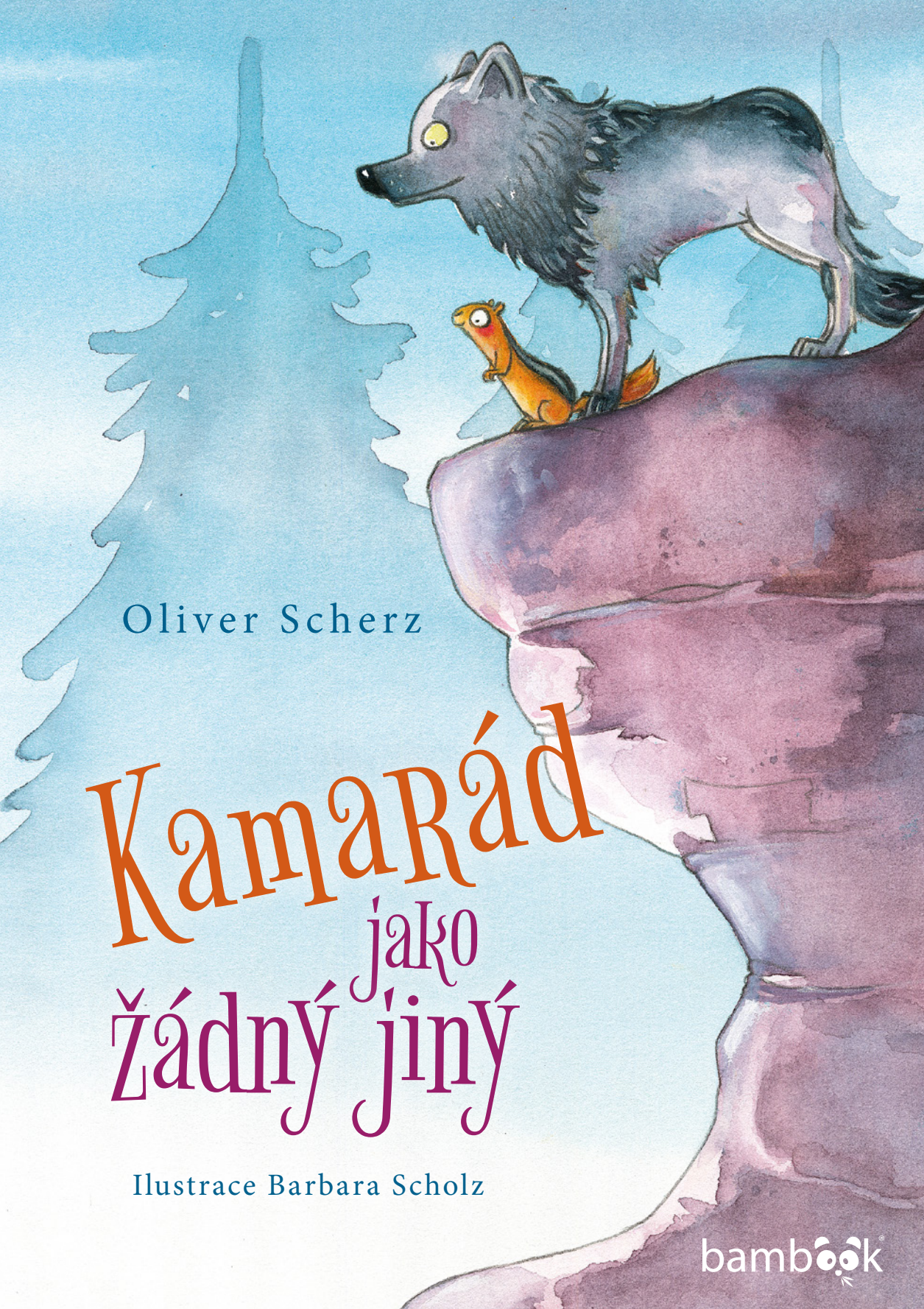

A watercolor illustration of a grey wolf with yellow eyes standing on a purple rock, looking down at a small orange squirrel. A large, stylized evergreen tree is in the background.

Oliver Scherz

Kamarád jako žádný jiný

Ilustrace Barbara Scholz

Kamarád jako žádný jiný

Bambook

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou bez souhlasu nositele práv zakázány.

Kamarád jako žádný jiný

Oliver Scherz

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou Bambook.

U Průhonu 22, Praha 7

info@grada.cz, www.grada.cz

tel.: +420 234 264 401

jako svou 9865. publikaci

Texty: Oliver Scherz

Ilustrace: Barbara Scholz

Překlad a jazyková úprava: PhDr. Květa Böhmer

Sazba: Karolína Bendová, Dis.

Odpovědná redaktorka: Ing. Jana Minářová

Počet stran 128

První vydání, Praha 2025

Vytiskla tiskárna TNM PRINT s.r.o., Nové Město

Přeloženo z originálu:

EIN FREUD WIE KEIN ANDERER

Oliver Scherz (autor)

Barbara Scholz (Ilustrator)

© 2018 by Thienemann in Thienemann-Esslinger Verlag GmbH, Stuttgart

Translation © Grada Publishing, a.s., 2025

Všechna práva vyhrazena.

Za doporučení a postupy v této knize nelze převzít žádnou odpovědnost.

Autor ani nakladatelství neručí za jakékoliv osobní, věcné ani majetkové škody.

ISBN 978-80-271-7737-0 (ePub)

ISBN 978-80-271-7736-3 (pdf)

ISBN 978-80-271-6952-8 (print)

Oliver Scherz

Kamarád jako žádný jiný

Ilustrace
Barbara Scholz

PRO JULI a MICHELA,
LISELOTTE a FRIEDU,
KAZIMÍRA a BENNA

Obsah

Leonovo tajemství	7
Vlk na třech nohách	22
Gordon	33
Hrdinský čin	41
Údolí vlků	55
Dva kamarádi	67
Vlk nebude nikdy tvůj kamarád	81
Na útěku	92
V Zemi nikoho	105
Rozloučení	111
Zimní spánek	120

Leonovo tajemství

Malý sysel Leon se za běhu ještě ohlédl. Maminka stála u vchodu do nory vztyčená na zadních nohou a úzkostně za dětmi volala: „Když nad vámi poletí sokol, schovejte se pod zem. A mějte uši nastražené! Kojoti se dokáží připlížit na svých měkkých tlapách úplně potichu. Nezapomeňte na to!“

Potom už Leonovi zmizela z dohledu za vysokým keřem. Před ním se rozsvítila louka posetá tisíci květy, sluneční paprsky se roztančily mezi stromy a v dálce na obzoru se zazelenaly hory.

„Pojď, doběhneme až na kraj lesa...!“ navrhl mu bratr Noel, „až k tomu ostružinovému keři, co je od naší osady úplně nejdál!“

„Ále, tam to už přece dávno známe!“ namítl zklamaně Leon. Přál si najít nové poklady do své tajné sbírky plodů, a ty se většinou nedaly najít na vyšlapané stezce. „Pojď, prozkoumáme les!“ navrhl Noelovi.

„Tam se ale nesmí!“ zavrtěl hlavou Noel.

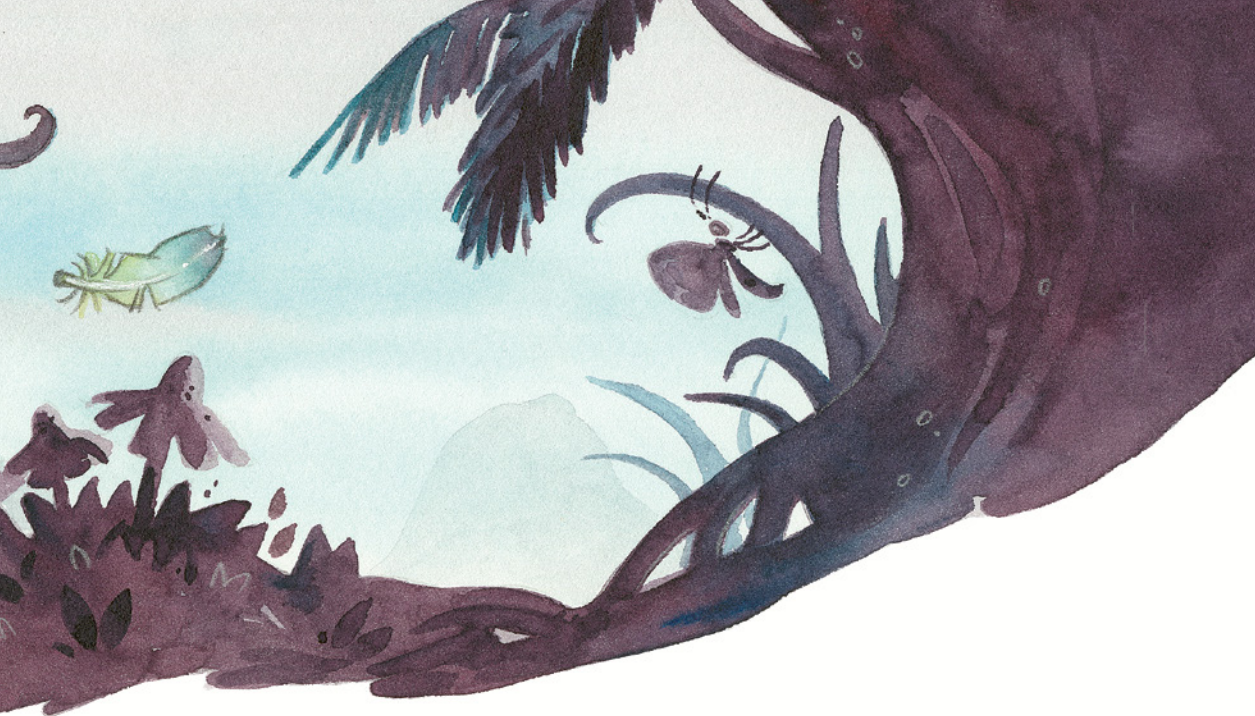
„Ale já jsem v lese ještě nikdy nebyl...“ namítl Leon.

„No protože tam nesmíme!“ odpověděl Noel.

Leon vyskočil do výšky za ptačím pírkem.

„Hm..., ale přesto...“, přesvědčoval Noela.

Pírko si tančilo ve větru sem a tam. Tu vzlétlo do výšky, tu mu prolétlo přímo pod nosem. A když se konečně sneslo na břeh potoka, leželo tam ještě tolik dalších zajímavých věcí!

Leon se sehnul a už si strkal do lícních kapes jeden poklad za druhým.

„Podívej se, co jsem našel,“ zamumlal nakonec s plnými torbami a pyšně vyplivl nashromážděné cennosti před sebe na zem.

„Koukni se! Tady v tom kamínku je celá moucha!“ Leon si přiložil zlatožlutý kamínek k oku a otočil se k bratrovi. Ale co to? Noel už za ním nestál. Jako by se do vzduchu vypařil.

„Noeli?!“ zvolal Leon a pomalu spustil pracku s kamínkem dolů. Teprve teď si všiml, že Stezku plodů už dávno opustil a ocitl se na neznámé pasece. A kojoti se určitě už plíží na svých sametově měkkých tlapách, zatrnulo v něm.

Nastražil uši, ale uslyšel jen bzukot hmyzu a zpěv ptáků. Rychle si nacpal všechna barevná pírká, prázdnou šnečí ulitu a zlatožlutý kámen s mouchou zpátky do lícních toreb. A podívejme se, zůstal tu ještě kousek ještěřčího ocásku! Když se vše pořádně stlačí, zbude místo i na dva až tři další poklady, zaradoval se. Nebo na pár ostružin a brusinek... Bezva!

Možná bych se měl vrátit k Noelovi pomoci mu sbírat ostružiny, prolétlo mu hlavou, zatímco zvědavě pozoroval, co zajímavého mu potok ještě přinese. Jen chvilíčku se tu ještě porozhlédne!

Lísteček, semínko stromu, nadýchané ptačí peříčko, ale pojednou... Leon zahlédl něco úžasného! Třpytivé křídlo vážky! A už se za ním rozběhl. Musí ho získat do své sbírky! V noci si ho v pelíšku vytáhne ze suché trávy a podívá se, jestli se třpytí i ve tmě!

Leon předběhl vážčí křidélko, které se zlehka točilo na hladině potoka, a dychtivě ho vyhlížel ze břehu. Zprudka zalovil packou ve vodě. Ale ať se snažil sebevíc, kromě mokřých tlapek si z vody nic neodnesl. Nevadí...

Utíkal dál podél břehu za vážčím křidélkem, klopýtal o vlastní tlapy a zapomněl na celý svět. Všechno kolem hlasitě hučelo, ale Leona to z nadšení nevytrhlo. Domníval se, že to jen vítr šumí v korunách stromů. Nepovšiml si ani zvláštního dunění. Až pojednou vyskočil z hustého podrostu a zarazil se.

Les skončil, jako když utne. Leon se tak lekl, že málem spolkl nastřádané poklady. Svět se před ním zcela proměnil. Stromy vyvrácené z kořenů ležely bez ladu a skladu, poházené po příkrém kamenitém svahu jako sirky; dokonce i velké balvany se svalily ze srázu dolů, kde se rozskočily, jako by byly z hlíny.

Hučení přerostlo v burácení. Potok odnesl vážčí křidélko do velké řeky, jejíž divoký proud strhával všechno kolem sebe, a ani ne sto kroků od Leona se křidélko i s vodopádem propadlo do hlubin, kde se ztratilo v neproniknutelné vodní tříšti.

